

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Táboře rozhodl předsedou senátu Mgr. Ondřejem Kubů jako samosoudcem v hlavním líčení konaném dne 16. 10. 2017 v Táboře **takto**:

Obžalovaná

P. M.

rozená [redacted] narozená [redacted] v Kladně, invalidní důchodkyně, trvale bytem [redacted]

uznává se vinnou, že

1. v období od přesně nezjištěného dne v prosinci 2016 do 23. 2. 2017 v Táboře i jinde, poté, co jí manžel K. M. nar. [redacted] oznámil, že s ní již nebude žít ve společné domácnosti, a že se s ní chce rozvést, tohoto soustavně obtěžovala zejména zasíláním nevyžádaných SMS zpráv a voláním na jeho mobilní telefon, jejichž obsahem byly mj. stídně prosby, aby se k ní vrátil a nerozváděl se s ní, vulgární urážky, obviňování, požadavky, aby jí zaplatil peníze, které jí údajně dluží, výhrůžky sebevraždou, tím, že rozprodá nebo vyhodí či zničí jeho věci, včetně cestovního pasu a rybářského lístku, že ho dostane do kriminálu a do blázince, že na něj pošle vymahače a exekutory, že mu nedá pokoj, že zažije peklo, že na Policii ČR oznámí, že jí napadal, vyhrožoval, okradl, řídil motorové vozidlo pod vlivem alkoholu, a že osahával nezletilou vnučku, a že na to má svědky a důkazy, načež na něj skutečně opakovaně volala Policii ČR a činila různá oznámení, a rovněž telefonovala zaměstnavateli poškozeného K. M. společnost [redacted] že poškozený je kriminálník, má epilepsii, léčí se na psychiatrii a nevlastní řidičský průkaz, přičemž obviněná trpí smíšenou poruchou osobnosti s výraznými rysy paranoidní, závislé a histrionské poruchy osobnosti, a poškozený se léčil na neurologii, a výše uvedené jednání obžalované ho stresovalo tak, že si od lékaře nechal předepsat léky na uklidnění,

2. v období od 15. 11. 2016 do 23. 2. 2017 v Táboře i jinde soustavně obtěžovala K [redacted] D [redacted] nar. [redacted] a to zejména zasíláním nevyžádaných SMS zpráv a voláním na její mobilní telefon, jejichž obsahem byly mj. požadavky, aby vzala manželovi obviněné – poškozenému K [redacted] M [redacted] automobil (tov. zn. [redacted] který poškozená K [redacted] D [redacted] pořídila, aby jej poškozený K [redacted] M [redacted] mohl užívat), aby se s poškozeným K [redacted] M [redacted] „netahala“ a dala od něj ruce pryč, aby jí s poškozeným K [redacted] M [redacted] vrátili peníze, urážky její osoby i poškozeného K [redacted] M [redacted] výčitky a výhrůžky, že ji zničí, zlikviduje, počká si na ni, zničí jí auto, zavolá jejímu šéfovi, že zůstane sama, i bez matky, že ji udá pro ublížení na zdraví, že si ji celá rodina podá, dále kletby a přání smrti jí a její matce, a dále elektronickou poštou a telefonicky kontaktovala zaměstnavatele poškozené K [redacted] D [redacted] - společnost [redacted] a stěžovala si na ni, že zmanipulovala jejího těžce nemocného manžela, přebrala jí ho, obtěžuje ho, vyhrožuje mu, a jí (obžalované) nadává, přičemž obviněná zároveň vyhrožovala, že nebudou-li její stížnosti na poškozenou K [redacted] D [redacted] řešit, obrátí se na Asociaci cestovních kanceláří a agentur a další orgány, přičemž obviněná trpí smíšenou poruchou osobnosti s výraznými rysy paranoidní, závislé a histrionské poruchy osobnosti, a poškozená je epileptička, měla by být v klidu, a výše uvedené jednání obžalované jí stresovalo tak, že se psychicky zhroutila, její zdravotní stav se zhoršil, bojí se chodit do zaměstnání a obává se o svůj život i o svou matku,

tedy

pod bodem 1.

jiného dlouhodobě pronásledovala tím, že mu vyhrožovala jinou újmou, vytrvale jej prostřednictvím prostředků elektronických komunikací kontaktovala, a toto jednání bylo způsobilé vzbudit v něm důvodnou obavu o jeho život a zdraví,

pod bodem 2.

jiného dlouhodobě pronásledovala tím, že mu vyhrožovala jinou újmou, vytrvale jej prostřednictvím prostředků elektronických komunikací kontaktovala, a toto jednání bylo způsobilé vzbudit v něm důvodnou obavu o jeho život a zdraví a o život a zdraví osob jemu blízkých,

čímž spáchala

pod bodem 1.

přechin nebezpečné pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. a), c) trestního zákoníku,

pod bodem 2.

přechin nebezpečné pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. a), c) trestního zákoníku,

a za to se odsuzuje

podle § 354 odst. 1 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k **úhrnnému trestu odnětí svobody v délce 4 (čtyři) měsíce.**

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se obžalované výkon uloženého trestu **podmínečně odkládá na zkušební dobu v délce 20 (dvacet) měsíců.**

Odůvodnění:

- 1 Dokazováním v hlavním líčení byl zjištěn skutkový stav tak, jak je popsán ve výrokové části tohoto rozsudku.

I. Důkazní situace

- 2 Skutkový stav byl zjištěn z výsledku obžalované, dále z výsledku poškozených K. [REDACTED] M. [REDACTED] a I. [REDACTED] z výsledku znalkyně MUDr. Řihové, z úředního záznamu o podaném vysvětlení V. [REDACTED] z četných listinných důkazů, z nichž do popředí vystupují smlouva o bezúplatném užívání vozidla, záznam o dechové zkoušce poškozeného M. [REDACTED] kopie SMS a výpis telefonátů, výpis z exekucí vedených u Okresního soudu v Táboře proti poškozenému M. [REDACTED] usnesení Policie ČR, Územního odboru Tábor, Služby kriminální policie a vyšetřování ze dne 23. 3. 2009 č. j. [REDACTED] výpis z účtu, kopie zpráv a záznamů z telefonu kopie obrazovky z internetové banky, kopie emailové komunikace, listiny týkající se různých oznámení obžalované na poškozeného I. [REDACTED] M. [REDACTED] Neopominutelné jsou rovněž osobní výkazy obžalované a také zvukové záznamy telefonátu obžalované poškozeným.
- 3 Pro úplnost soud dodává již na tomto místě, že zamítl návrh obhajoby na provedení listinného důkazu obsahujícího údajný přepis komunikace mezi poškozenou a dcerou obžalované, neboť se jedná o arch kancelářského papíru formátu A4, na němž jsou napsány čtyři odstavce textu, jejichž původ je přinejmenším nejasný. Soud musí pochybovat o pravosti původu listiny, má-li se totiž jednat text elektronické komunikace, k jejichž obsahu má obžalovaná přístup, oprávněně se nabízí otázka, proč soudu nepředložila jejich kopie, ale toliko přepis jejich údajného obsahu. Za této situace tak soud zamítl provedení důkazu, který s ohledem na pochybnosti o jeho původu, nemůže mít žádnou validitu, a soud jej proto považuje za zcela nadbytečný.
- 4 Soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu, řídíce se svým vnitřním přesvědčením založeným na pečlivém uvážení všech okolností případu (§ 2 odst. 6 trestního řádu) a dospěl k závěru, že má k dispozici dostatečný důkazní materiál, který mu dovoluje ve věci rozhodnout.

II. Skutková zjištění

- 5 Již na úvod soud předestírá, že výpovědi všech tří hlavních „aktérů“ projednávaných skutků jsou velice rozsáhlé, podrobné a také že signifikantním znakem všech výpovědí je jistá sebestřednost vypovídající osoby a detailní zaměření se na vlastní náhled na prožitý děj, kdy v řadě případů je patrná určitá snaha po zveličení závažnosti jednání poškozených, případně obžalované. Ve vztahu k poškozeným soud nepochybuje, že jednání obžalované mělo do jejich života velmi negativní dopad, nicméně na straně druhé je zřejmé, že poškozený M. [REDACTED] se snaží své jednání a sám sebe představit v lepším světle a i ve výpovědi poškozené D. [REDACTED] sou pasáže, zejména týkající se koupi automobilu, které nejsou zcela věrohodnými.
- 6 Obžalovaná se ke spáchání ve výroku popsanych skutků doznala. Uvedla však, že její jednání bylo toliko reakcí na předchozí chování obou poškozených k ní. Obžalovaná velmi rozsáhle popsala soužití s manželem, kdy do popředí vystupuje skutečnost, že jejich vztah byl konfliktní již od samého počátku. Obžalovaná se dokonce pokládá za oběť domácího násilí, násilnické chování poškozeného M. [REDACTED] přikládala nejprve abusu alkoholu, později vlivu poškozené I. [REDACTED] která měla jejího manžela svést, či alespoň ponoukat k útokům proti ní. Poškození jí měli vyhrožovat až zbavením svéprávnosti („dostanou ji do blázince“), poškozený M. [REDACTED] ji vulgárně urážel, dokonce napadal, ekonomicky na ní parazitoval (veškerý provoz domácnosti hradila ona, hradila i splátky za automobil). Obžalovaná mluví rovněž i o tom, že v současné době je v tíživé sociální situaci vlivem značných a neustále se objevujících dluhů jejího manžela. Velmi příznačným rysem její výpovědi je to, že obžalovaná neustále zdůrazňuje vlastní tíživou situaci i své výhradní úsilí o udržení vztahu a péči o domácnost.
- 7 Naproti tomu stojí výpovědi obou poškozených, kteří skutkový děj popisují značně odlišně od obžalované. Ani poškozený M. [REDACTED] ani poškozená D. [REDACTED] totiž nespatřují příčinu jednání obžalované ve svém předchozím jednání vůči ní, naopak zejména poškozená D. [REDACTED] uvádí, že se obžalované nejprve snažila vyjít vstříc, pomáhala jí.

- 8 Poškozená I. ■■■■■ spatřuje příčinu výše popsaného jednání v tom, že se nejprve snažila pomoci známým (zřídila poškozenému M. ■■■■■ účet, pomohla jim s koupí auta, resp. automobil sama zakoupila na splátky s tím, že jí to poškozený M. ■■■■■ bude splácet), avšak když obžalované odmítla vyhovět s tím, aby poškozenému M. ■■■■■ vzala auto, resp. nechtěla řešit soukromé problémy obžalované, tak situace začala gradovat – obžalovaná jí zasílala urážlivé SMS, opakovaně ji telefonovala, posléze kontaktovala i kolegy v práci, když ji pomlouvala, vinila ji z rozpadu vztahu s manželem, opakovaně telefonovala na bezplatnou linku, kdy poškozenou dehonestovala popisem jejího chování. Jednání poškozené a její výhrůžky se neustále stupňovaly, obžalovaná jí začala vyhrožovat zabitím, výhrůžky směřovaly i vůči její matce. Právě stále se stupňující agrese obžalované pak přiměla poškozenou celou věc oznámit policii. Ataky obžalované však pokračovaly i po oznámení věci orgánům policie a zcela ustaly až v dubnu 2017.
- 9 I poškozený M. ■■■■■ spatřuje důvod jednání obžalovaného v tom, že se s ní chtěl rozvést. V okamžiku, kdy obžalované tento svůj záměr sdělil, tato jej začala očerňovat u zaměstnavatele, obviňovala jej, že není schopný vykonávat své zaměstnání, vyhrožovala mu obviněními z rozličné trestné činnosti – nejúrodněji pocít'uje obvinění z pedofilního chování vůči své vnučce. Ostatně i jejich manželské soužití popisuje poškozený zcela odlišně, uvádí, že to byl on, kdo pečoval o společnou domácnost, poškozená zcela rezignovala, posléze právě ve vztahu s krátkým pobytem paní D. ■■■■■ u nich po operaci, což jí ale nabídla sama obžalovaná, začaly slílit projevy žárlivosti obžalované a tato obviňovala právě poškozenou D. ■■■■■ z rozpadu jejich manželství, byť žárlivá byla obžalovaná již předtím. V žalovaném období mu obžalovaná zasílala 30 SMS denně, měl i čtyřicet zmeškaných hovorů, když se jí nepodařilo mu dovolat, telefonovala jeho zaměstnavateli, ostatně i jeho zaměstnavateli vyhrožovala různými kontrolami.
- 10 Jak již soud naznačil výše, za nejvěrohodnější považuje výpověď poškozené D. ■■■■■ byt' i ona má v řadě případů tendence k určitému zjednodušování děje a důvody některého jejího chování (zejména její pomoc s koupí automobilu prakticky neznámým lidem, neboť s obžalovanou se měla setkat po devíti letech, poškozeného M. ■■■■■ neznala vůbec) jsou přinejmenším zarážející, samotný popis skutku je věrohodný. Poškozená totiž ve shodě s dalším provedeným dokazováním popisuje gradaci jednání poškozené, stále vulgárnější obsah jejich urážek či stupňující se míru ohrožení, kterou postupem času popisovala.
- 11 Výpověď poškozeného M. ■■■■■ je, co se týče rozsahu jednání obžalované, i neustále hrubšího charakteru jejího jednání, rovněž věrohodná, nicméně ve vztahu k dalším částem jeho výpovědi, zejména ve vztahu k charakteru jejich soužití soud pochybuje, že poškozený vypovídal zcela objektivně. Naopak je zřejmé, že v jejich soužití se objevovaly konflikty již dříve, což je patrné např. z usnesení policejního orgánu, kterým bylo odloženo podezření ze spáchání trestného činu, jehož se měl dopustit právě poškozený M. ■■■■■
- 12 Rovněž toliko částečně věrohodná je výpověď obžalované. Jakkoli se totiž obžalovaná doznala a v tomto bodě nelze, zejména s ohledem na rozsáhlé listinné důkazy pochybovat o pravdivosti tohoto tvrzení, v dalším popisu skutkových okolností je výpověď obžalované zcela nevěrohodná. Její postoj k celé situaci je sice ovlivněn jejím zdravotním stavem, kdy ze závěrů znalkyně MUDr. Říhové je zřejmé, že tato trpí poruchou osobnosti, konkrétně závažnějším stupněm smíšené poruchy osobnosti s histriónskými, závislými a paranoidními rysy. Právě tato porucha pak do značné míry ovlivňuje chování obžalované, kdy tato není schopna reálného náhledu na situaci, naopak do této projektuje své subjektivní přesvědčení. Ostatně přiléhavost závěrů poškozené potvrzuje sama obžalovaná svou výpovědí v hlavním líčení, jejím signifikantním znakem je totiž skutečnost, že přestože soud projednává trestnou činnost obžalované, tato se stylizuje do role oběti, snaží se marginalizovat svou odpovědnost za popsané jednání poukazováním na podle ní sobecké, mstivé či závadové jednání obou poškozených. O samotném skutku proto příliš nevypovídá, naopak obsírně rozebírá příčiny a následky projednávaných skutků, které pocít'ovala ona sama. Sebestředný postoj obžalované názorně ilustruje obsah její omluvy poškozené I. ■■■■■

kdy sice na jednu stranu se této omlouvá, hned vzápětí jí však začne obviňovat z jejího špatného chování.

- 13 S ohledem na výše uvedené je tak zcela zřejmé, že nepostradatelnými pro objasnění skutkového stavu jsou listinné důkazy, zejména fotografická dokumentace záznamu volání a SMS zpráv, a záznam telefonátů poškozené. Z nich je pak bez jakýchkoli pochybností zřejmé, že obžalovaná, často velmi vulgárně, poškozeným vyhrožovala, či je opakovaně a velmi často kontaktovala. Významnými jsou také záznamy obsahu telefonátů, z nich je pak zřejmé, že obžalovaná velmi nevybíravě a vulgárně na poškozené útočila, jak přímo, tak zprostředkovaně, když je očerňovala před jejich zaměstnavateli, což dokládá nejen záznam hovorů z bezplatné linky Invia.cz, ale i z emailové korespondence.
- 14 O postoji obžalované a její snaze poškozeného M. [redacted] očernit vypovídají i četné úřední záznamy o zásazích policejních jednotek v jejich bydlíšti. V řadě případů to byla právě obžalovaná, kdo hlídku povolal, ale z popisu okolností zásahu je zřejmé, že to byla také obžalovaná, kdo se projevoval agresivněji, ať již její agrese měla formu přímého slovního napadání nejen manžela či zasahujících policistů, či se projevovala hysterickými záchvaty. Fabulací bylo také ono obvinění z pohlavního zneužívání vnučky, kterým poškozenému vyhrožovala, nejenže v hlavním líčení je sama poškozená relativizuje, ale vylučuje to i matka nezletilá a dcera obžalované V. [redacted] I. [redacted] která o vztahu své matky s otčímem odmítla vypovídat, ale uvedla, že s ohledem na závažnost situace vzala dceru preventivně k lékařce, která však neshledala žádných známek násilí, jen byla nezletilá ve stresu z konfliktu prarodičů, jehož byla svědkem.
- 15 Z provedeného dokazování tak bez jakýchkoli pochybností zřejmé, že obžalovaná se dopustila ve výroku popsání jednání. Koneckonců se k jeho spáchání doznala, nicméně i za situace, že by obžalované jeho spáchání popřela, má soud k dispozici dostatek důkazů, že dlouhodobě pronásledovala poškozené prostřednictvím výhrůžek (často zasílaných prostřednictvím prostředků elektronické komunikace) spočívajících ve ztrátě zaměstnání, podáním „trestního oznámení“ pro rozličnou trestnou činnost, zostouzela je, vulgárně urážela, atd.

III. Právní posouzení

- 16 Po právním posouzení výše popsání jednání soud uzavírá, že obžalovaná jím naplnila všechny znaky skutkové podstaty dvou přečinů nebezpečné pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. a), c) trestního zákoníku, neboť jiného dlouhodobě pronásledovala tím, že mu vyhrožovala jinou újmou, vytrvale jej prostřednictvím prostředků elektronických komunikací kontaktovala, a toto jednání bylo způsobilé vzbudit v něm důvodnou obavu o jeho život a zdraví, resp. o jeho život a zdraví a o život a zdraví osob jemu blízkých v případě poškozené D. [redacted]
- 17 K naplnění znaků skutkové podstaty soud jen doplňuje, že skutečnost, že obžalovaná oběma poškozeným opakovaně vyhrožovala, je nesporně prokázána. Znak dlouhodobosti jednání je pak dle soudu nepochybně naplněn, neboť obžalovaná takto napadala poškozené po dobu takřka tří měsíců, což při stupňující se intenzitě výhrůžek, bylo zcela jistě jimi vnímáno jako intenzivní příkoří. K intenzitě výhrůžek pak soud dodává, že dle komentářové literatury se jinou újmou ve smyslu písm. a) § 354 odst. 1 rozumí taková újma, která je svou intenzitou srovnatelná s ublížením na zdraví. Jedná se tedy o takový zásah do osobní sféry poškozeného, který ve svých důsledcích může mít poměrně značný dopad na jeho život. S ohledem na skutečnost, že obžalovaná mimo jiné vyhrožovala poškozenému M. [redacted] iniciací trestního stíhání pro širokou paletu trestných činů – od majetkových až po zločin pohlavního zneužívání, telefonovala jeho zaměstnavateli, přičemž její útoky mohly vést i ke ztrátě zaměstnání, je nepochybné, že definiční znaky jiné újmy jsou bezesbýtku naplněny. Ostatně i v případě druhé poškozené je zřejmé, že jednání obžalované mohlo mít rovněž za následek ztrátu zaměstnání, a v případě, že by realizovala výhrůžky, které se týkaly podání podnětu k zahájení úkonů trestního řízení, i trestní stíhání poškozené. Vedle toho nelze přehlédnout, že oba poškození mají v důsledku jednání

obžalované zhoršené psychické zdraví, což se bezesporu projevuje i na kvalitě jejich života. Skutečnost, že poškozený M. subjektivně nevnímal jednání obžalované jako nebezpečné, tedy že byl přesvědčen, že není schopna svoje výhrůžky realizovat a ublížit mu, nemá na trestnost jejího jednání vliv.

- 18 Jakkoli si soud uvědomuje, že i sama obžalovaná je osobou trpící duševní chorobou, která bezesporu ovlivnila její jednání, ze závěrů znalkyně MUDr. Říhové je nepochybné, že příčetnost obžalované v době spáchání ve výroku popsáního jednání byla zachována, neboť složka rozpoznávací byla sice podstatně snížena, nicméně stále zachována. Soud tak uzavírá, že jednání obžalované je jednáním úmyslným, a to ve formě úmyslu přímého podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.
- 19 Pro úplnost je pak třeba doplnit, že jakkoli otázku motivace jednání obžalované nelze přehlédnout, nelze ji ani přeceňovat, zejména s přihlédnutím k tomu, že soud na základě obžalovanou dosud předložených dokladů pochybuje, že byla obětí domácího násilí, či že poškozená D. se podílela na eskalaci násilného jednání manžela vůči obžalované. Byť totiž soud připouští, že pro jednoznačný závěr o charakteru vztahu mezi poškozeným M. a obžalovanou by bylo třeba provést podrobnější dokazování, které již ale přesahuje rámec dané trestní věci, je zřejmé, že vztah manželů M. je více než čímkoli jiným konfliktním soužitím poznamenaným charakterovým vybavením obou manželů. Rozhodně však nelze přijmout tvrzení obhajoby, že výhradním agresorem v konfliktech v průběhu vztahu byl poškozený, naopak i jen z kusých informací o jejich manželství je zřejmé, že role oběti a útočnicka se střídaly a již jen z tohoto důvodu nemůže jít o „domácí násilí“. Ostatně ani tato skutečnost, byť by jistě byla významnou polehčující okolností, by nemohla ničeho změnit na trestnosti nyní projednávaného jednání, neboť by ani s přihlédnutím k zásadě subsidiarity trestní represe nebyla schopna změnit charakter jednání obžalované. Ostatně i při plné akceptaci tohoto stěžejního argumentu obhajoby, nelze přehlédnout, že trvání a intenzita výhrůžek jsou jen stěží pouhou obranou proti předchozímu zlému nakládání s ní, naopak jsou jednoznačným „útokem“ na poškozené a jako takové je její jednání nutné posuzovat.

IV. Druh a výměra trestu

- 20 O druhu a výměře trestu soud rozhodoval podle zásad uvedených v ustanovení § 39 trestního zákoníku a posoudil existenci polehčujících a přitěžujících okolností, jak je definuje ustanovení § 41 a § 42 trestního zákoníku a dospěl k následujícímu závěru.
- 21 Obžalované polehčuje její dosavadní bezúhonnost, neboť tato nebyla dosud projednávana pro žádnou trestnou činnost. Jako polehčující okolnost přijal soud i její doznání, byť z kontextu její výpovědi je zcela nepochybné, že obžalovaná dosud odmítá převzít plnou zodpovědnost za své jednání a valnou část viny se snaží přenést na své okolí, nelze odhlédnout, že v tomto ohledu se projevuje její duševní porucha. Ačkoli je obecně absence náhledu na závadovost jednání a odmítnutí plné odpovědnosti za spáchané jednání překážkou zohlednění doznání jako polehčující okolnosti, v tomto případě soud zaujal opačné stanovisko. Ostatně i přestupková jednání, za která byla obžalovaná projednávana, natolik souvisí s projednávanými skutky, že od nich soud odhlédl. Na straně druhé pak soud zohlednil, že obžalovaná spáchala dva přečiny a že její jednání mělo značný dopad zejména na zdraví poškozené D. Pro úplnost pak zbývá dodat, že právě určitý formální charakter doznání a neustálá snaha obžalované napadat poškozené je na překážku postupu navrhaného užití odklonu od standardní formy trestního řízení – tedy podmíněného zastavení trestního stíhání.
- 22 S ohledem na osobnost obžalované a fakt, že jednala pod vlivem duševní poruchy, ve stavu zmenšené příčetnosti, vede soud k tomu, aby obžalované uložil výchovný trest. Z palety výchovných trestů pak zvolil ten nejpřísnější, jednak proto, že peněžitý trest a trest obecně prospěšných prací jsou vyloučeny objektivním zdravotním stavem a sociální situací poškozené

a jednak proto, že je nezbytné na poškozenou působit velmi důrazně. Obžalovaná si totiž musí uvědomit, že je výhradně její zodpovědností přistoupit k léčbě jejích psychických problémů a tím předejít opakování projednávaného jednání. Ze si byla vědoma vážnosti svého psychického stavu, neutěšeného psychického zdraví vyplývá z četných lékařských zpráv, které byly podkladem pro zpracování znaleckého posudku a v nichž již jsou zachyceny některé projevy choroby obžalované. Nelze totiž připustit, aby takto destruktivní chování bylo adekvátním řešením partnerských problémů a krizí, je tak nyní pouze na obžalované, jak se ke své situaci postaví a jaká přijme opatření k nápravě. Právě potřeba sledovat chování obžalované po delší dobu tak byla významnou skutečností, která ovlivnila volbu trestu. K samotné výměře uložené trestu pak soud dodává, že s ohledem na skutečnost, že ukládal úhrnný trest, tedy za dva přečiny, pokládá trest ve třetině zákonné výměry za zcela příléhavý. V délce zkušební doby se pak projevila již zmiňovaná potřeba sledovat chování obžalované po delší dobu, aby bylo možné uzavřít, že výchovný trest byl dostatečným k její nápravě.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je **přípustné odvolání do osmi dnů** od doručení opisu rozsudku prostřednictvím Okresního soudu v Táboře ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může ho napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a obhájce. Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda ho podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného. Právo podat odvolání nepřísluší tomu, kdo se ho výslovně vzdal. Odvolání je nutno podat ve **třech** vyhotoveních.

Tábor 16. 10. 2017

Mgr. Ondřej Kubů v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Markéta Kuchařová

USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře dne 13. 12. 2017 ve veřejném zasedání projednal odvolání, které proti rozsudku Okresního soudu v Táboře ze dne 16. 10. 2017 č. j. 6 T 68/2017 - 209 podala obžalovaná F. M. rozená narozená dne v Kladně, invalidní důchodkyně, trvale bytem a rozhodl o něm

takto:

Podle § 257 odst. 1 písm. d) tr. řádu se k odvolání obžalované napadený rozsudek v celém rozsahu **ruší** a nově se rozhoduje **takto**:

I. Podle § 307 odst. 1 tr. řádu se **podmínečně zastavuje** trestní stíhání obžalované F. M. nar. pro skutky, že:

1. v období od přesně nezjištěného dne v prosinci 2016 do 23. 2. 2017 v Táboře i jinde, poté, co jí manžel K. M. nar. oznámil, že s ní již nebude žít ve společné domácnosti, a že se s ní chce rozvést, tohoto soustavně obtěžovala zejména zasláním nevyžádaných SMS zpráv a voláním na jeho mobilní telefon, jejichž obsahem byly mj. střídavě prosby, aby se k ní vrátil a nerozváděl se s ní, vulgární urážky, obviňování, požadavky, aby jí zaplatil peníze, které jí údajně dluží, výhrůžky sebevraždou, tím, že rozprodá nebo vyhodí či zničí jeho věci, včetně cestovního pasu a rybářského lístku, že ho dostane do kriminálu a do blázince, že na něj pošle vymahače a exekutory, že mu nedá pokoj, že zažije peklo, že na Policii ČR oznámí, že jí napadal, vyhrožoval, okradl, řídil motorové vozidlo pod vlivem alkoholu, a že osahával nezletilou vnučku, a že na to má svědky a důkazy, načež na něj skutečně opakovaně volala Policii ČR a činila různá oznámení, a rovněž telefonovala zaměstnavateli poškozeného K. M. – společností že poškozený je kriminálník, má epilepsii, léčí se na psychiatrii a nevlastní řidičský průkaz, přičemž obviněná trpí smíšenou poruchou osobnosti s výraznými rysy paranoidní, závislé a histriónské poruchy osobnosti, a poškozený se léčil na neurologii, a výše uvedené jednání obžalované ho stresovalo tak, že si od lékaře nechal předepsat léky na uklidnění,
2. v období od 15. 11. 2016 do 23. 2. 2017 v Táboře i jinde soustavně obtěžovala F. I. nar. a to zejména zasláním nevyžádaných SMS zpráv a voláním na její mobilní telefon, jejichž obsahem byly mj. požadavky, aby vzala manželovi obviněné – poškozenému K. M. automobil (tov. zn. který poškozená F. I. pořídila, aby jej poškozený K. M. mohl užívat), aby se s poškozeným K. M. „netahala“ a dala od něj ruce pryč, aby jí s poškozeným K. M. vrátili peníze, urážky její osoby i poškozeného K. M. výčitky a výhrůžky, že ji zničí, zlikviduje, počká si na ni, zničí jí auto, zavolá jejímu šéfovi, že zůstane sama, i bez matky, že jí udá pro ublížení na zdraví, že si jí celá rodina podá, dále kletby a přání

4. smrti jí a její matce, a dále elektronickou poštou a telefonicky kontaktovala zaměstnavatele poškozené K [REDACTED] D [REDACTED] – společnos [REDACTED] a.s., a stěžovala si na ni, že zmanipulovala jejího těžce nemocného manžela, přebrala jí ho, obtěžuje ho, vyhrožuje mu, a jí (obžalované) nadává, přičemž obviněná zároveň vyhrožovala, že nebudou-li její stížnosti na poškozenou K [REDACTED] D [REDACTED] řešit, obrátí se na Asociaci cestovních kanceláří a agentur a další orgány, přičemž obviněná trpí smíšenou poruchou osobnosti s výraznými rysy paranoidní, závislé a histrionské poruchy osobnosti, a poškozená je epileptička, měla by být v klidu, a výše uvedené jednání obžalované jí stresovalo tak, že se psychicky zhroutila, její zdravotní stav se zhoršil, bojí se chodit do zaměstnání a obává se o svůj život i o svou matku,

v nichž byly podanou obžalobou spatřovány dva přčiny nebezpečné pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. a), c) tr. zákoníku.

II. Podle § 307 odst. 3 tr. řádu se obžalované stanovuje zkušební doba podmíněného zastavení trestního stíhání v délce **18 (osmnáct) měsíců**.

Odůvodnění:

Rozsudkem Okresního soudu v Táboře ze dne 16. 10. 2017 č. j. 6 T 68/2017 - 209 byla obžalovaná uznána vinnou dvěma přčiny nebezpečného pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. a), c) trestního zákoníku a pro tyto odsouzena podle § 354 odst. 1 tr. zákoníku za užití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v délce čtyř měsíců, jehož výkon jí byl podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání dvaceti měsíců.

Předmětné rozhodnutí však právní moci nenabýlo, neboť obžalovaná proti němu podala včasné odvolání prostřednictvím svého obhájce. Toto bylo směřováno původně do výroku o vině a trestu, v doplnění odvolání byl jeho rozsah omezen na výrok o trestu, nicméně v průběhu veřejného zasedání před odvolacím soudem bylo sděleno, že odvolání směřuje do výroku o vině i trestu. Obžalovaná uvedla, že předmětného jednání se dopustila v situaci, kdy byla v důsledku jednání poškozených zcela zničená. Nejen pod vlivem nastalé situace mezi poškozenými, ale i pod vlivem vzniklých finančních potíží jednala tak, jak by za jiných okolností nikdy nejednala. Poukázala dále na znalecký posudek, kdy má za to, že je nezbytné zabývat se otázkou, kým a čím byl tento stav způsoben, přitom se domnívá, že to bylo právě jednání poškozených, což soud prvního stupně dostatečně nezohlednil. Považuje za důležité, aby soud zjistil, zda poškození vypovídali pravdivě či nikoliv. Pokud by se totiž ukázalo, že nevyprávěli pravdu, znamenalo by to, že pravdivá byla její výpověď a měl by tak být soudem při jeho rozhodování zohledněn jejich podíl na celém jednání, což by se mohlo projevit jednak ve stanovení druhu a výše trestu a jednak by soudu umožnil lépe pochopit, proč lítost na straně obžalované nevyznívá dostatečně přesvědčivě. Navrhla doplnit dokazování o výsledch dcery V [REDACTED] I [REDACTED] o výsledch svědka I [REDACTED] M [REDACTED] který může potvrdit jak se poškozených v rozhodné době chlubil tím, že jeho milenkou je právě poškozená D [REDACTED] dále o výsledch paní F [REDACTED] C [REDACTED] která byla svědkem toho, jak jí poškozený M [REDACTED] ponižoval v přítomnosti dalších osob a jak se před nimi chlubil, že jeho milenkou je paní D [REDACTED] dále o výsledch její dcery I [REDACTED] E [REDACTED] která je schopna vyjádřit se k tomu, jaký vliv mělo jednání poškozeného na fungování rodinných a společenských vazeb, a

též o výpisy z elektrické komunikace mezi obžalovanou a poškozenou D. [REDAKCE] kterou přiložila k podanému odvolání.

Ve veřejném zasedání před odvolacím soudem obhájce obžalované přednesl odvolání obžalované v plné shodě s jeho písemným vyhotovením. Dodal, že obžalovaná hodlá očistit své jméno. Procesní soud nezhodnotil správně její poměr k tomu, co se stalo. Uběhnuvší trestní řízení bylo pro ni již dostatečným varováním a nic podobného již nikdy neudělá. Domnívá se, že je podstatné, aby se soud zabýval blíže dokazováním vztahů mezi obžalovanou a poškozenými. Poškozený M. [REDAKCE] způsobil rozvrat celé rodiny a jeho jednání bylo podstatné proto, co se dělo. Oba poškození se k obžalované chovali, způsobem, který hrubě narušoval dobré mravy. Zopakoval důkazní návrhy obsažené v podaném odvolání a navrhl, aby byla obžalovaná zproštěna obžaloby, případně aby jí byl trest zmírněn, či podmíněně zastaveno trestního stíhání.

Státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře uvedla, že k napadenému rozhodnutí nemá žádných výhrad. Rozsudek považuje za zákonný ve všech jeho výrocích, hodnotí jej jako velmi přesvědčivý. Má za to, že nalézací soud se vypořádal s veškerou obhajobou obžalované, která je v rámci odvolacího řízení v podstatě jen opakována. Provedené dokazování považuje za dostatečné pro rozhodnutí ve věci. Skutkový stav byl zjištěn bez důvodných pochybností, důkazy navrhané ze strany obhajoby považuje stejně jako soud nalézací za nadbytečné. Trest uložený obžalované považuje za mírný, proto navrhla, aby odvolání obžalovaného bylo podle § 256 tr. řádu jako nedůvodné zamítnuto. Pro odvolací řízení žádných důkazních návrhů nepředložila.

Obhájce obžalované v rámci konečného návrh uvedl, že je zřejmé, že obžalovaná trpí psychickými problémy, které mají původ v problémech mezi ní, jejím manželem a poškozenou D. [REDAKCE] Vyjma zdravotních problémů měla a dále má finanční problémy, čili ta situace byla pro ni velmi složitá, proto rozhodnutí soudu prvního stupně nepovažují za správné.

Státní zástupkyně v rámci svého konečného návrhu odkázala na konečný návrh, který je učiněn již shora.

Obžalovaná v rámci práva posledního slova v podstatě zopakovala své vyjádření k věci z hlavního líčení i podaného odvolání. Její jednání bylo ovlivněno nevhodných chováním ze strany poškozených. Lituje nastalé situace, na všechno byla sama. Dnes už ví, že jsou i jiné cesty, jiné možnosti, už by se tak nezachovala. Manžel a paní D. [REDAKCE] způsobili velké dluhy, sama nezvládá jim dostát. Snaží se najít si brigádu, práci, ale k tomu potřebuje čistý trestní rejstřík. Závěrem se obžalovaná k jednání, jež je jí obžalobou kladeno za vinu plně doznala, uvedla, že toho jednání se dopustila pod vlivem okolností, které jsou popsány shora. Vyslovila souhlas s postupem podle § 307 odst. 2 tr. řádu.

Krajský soud poté ve smyslu ust. § 254 odst. 1 tr. řádu přezkoumal k odvolání obžalované napadený rozsudek soudu prvního stupně, a přezkumu podrobil taktéž zákonnost řízení, které vydání napadeného rozhodnutí předcházelo.

Předem nutno uvést, že odvolací soud neshledal nic, co by svědčilo o porušení procesních norem. Ve věci bylo respektováno právo obžalované na její obhajobu. Okresní soud v hlavním líčení obžalované poskytl dostatečný prostor vyjádřit se ke všem skutečnostem kladeným jí za

vinu a k důkazům o nich, umožnil jí klást vyslychaným svědkům otázky a navrhopvat provedení dalších důkazů. Okresní soud se nedopustil žádných vad, postupoval v řízení zcela v souladu s příslušnými ustanoveními trestního řádu.

Okresní soud provedl ve věci dokazování v rozsahu potřebném pro zjištění skutkového stavu, tedy v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 tr. řádu. Výpověď obžalované, poškozených, jakož i důkazy listinné, okresní soud hodnotil v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. řádu podle svého vnitřního přesvědčení založeného na uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu. Dle přesvědčení odvolacího soudu okresní soud dospěl na základě zhodnocení důkazů ke správnému závěru, že se obžalovaná dopustila jednání popsaného ve výrokové části napadeného rozsudku. Skutková zjištění okresního soudu tedy odvolací soud shledal dostatečně podloženými provedeným dokazováním. Nebyly namístě ani námitky proti výroku o trestu, který byl správně uložen jako trest úhrnný, neboť se obžalovaná dopustila dvou přečinů nebezpečného pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. a), c) tr. zákoníku, přičemž délku trestu odnětí svobody ani délku zkušební doby nebylo možno považovat za nepřiměřeně přísné.

Dosud uvedené závěry odvolacího soudu by svědčily pro závěr o nedůvodnosti podaného odvolání, nicméně v řízení před odvolacím soudem došlo k zásadní změně, v jejímž důsledku bylo nurno považovat odvolání obžalované za důvodné. Obžalovaná se k jednání, jež je jí obžalobou kladeno za vinu, plně doznala, a především vyslovila souhlas s podmíněným zastavením trestního stíhání podle § 307 odst. 1 tr. řádu. Vzhledem k tomu, že ostatní podmínky pro takový postup byly splněny již v řízení před soudem prvního stupně, a to včetně osoby obžalované, s přihlédnutím k jejímu dosavadnímu životu, a okolností případu, má odvolací soud za to, že rozhodnutí o podmíněném zastavení trestního stíhání bude v daném případě zcela postačující. Krajský soud proto podle § 257 odst. 1 písm. d) tr. řádu k odvolání obžalované napadený rozsudek v celém rozsahu zrušil a sám podle § 307 odst. 1 tr. řádu rozhodl o podmíněném zastavení trestního stíhání obžalované a o stanovení přiměřeně dlouhé zkušební doby podmíněného zastavení trestního stíhání.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat do dvou měsíců od jeho doručení dovolání k Nejvyššímu soudu v Brně prostřednictvím soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni (§ 265c tr.ř., § 265e odst. 1 tr.ř.), a to ve trojím vyhotovení.

Dovolání mohou podat:

- a) nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného,
- b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr.ř.).

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 tr.ř.).

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) nebo § 265b odst. 2, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 1, 2 tr.ř.).

Tábor 13. 12. 2017

Mgr. Zdeněk Pořízek v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení :
Pavla Fišerová

**Pavla
Fišerová**

Digitálně podepsal Pavla
Fišerová
Datum: 2017.12.27
07:19:47 +01'00'

USNESENÍ

Okresní soud v Táboře rozhodl dne 13. 9. 2018 v trestní věci v trestní věci obviněné:

P ■■■ ■■■ rozená ■■■ ■■■ narozená ■■■ ■■■ v Kladně, invalidní důchodkyně, trvale bytem ■■■ ■■■

o pokračování v podmíněně zastaveném trestním stíhání,

řádko:

Podle § 308 odst. 1 trestního zákoníku se **pokračuje** v trestním stíhání obviněné **P** ■■■ ■■■ nar. ■■■ ■■■ pro skutky, že

1. v období od přesně nezjištěného dne v prosinci 2016 do 23. 2. 2017 v Táboře i jinde, poté, co jí manžel **K** ■■■ ■■■ nar. ■■■ ■■■ oznámil, že s ní již nebude žít ve společné domácnosti, a že se s ní chce rozvést, tohoto soustavně obtěžovala zejména zasíláním nevyžádaných SMS zpráv a voláním na jeho mobilní telefon, jejichž obsahem byly mj. střídavě prosby, aby se k ní vrátil a nerozváděl se s ní, vulgární urážky, obviňování, požadavky, aby jí zaplatil peníze, které jí údajně dluží, výhrůžky sebevraždou, tím, že rozprodá nebo vyhodí či zničí jeho věci, včetně cestovního pasu a rybářského lístku, že ho dostane do kriminálu a do blázince, že na něj pošle vymahače a exekutory, že mu nedá pokoj, že zažije peklo, že na Policii ČR oznámí, že jí napadal, vyhrožoval, okradl, řídil motorové vozidlo pod vlivem alkoholu, a že osahával nezletilou vnučku, a že na to má svědky a důkazy, načež na něj skutečně opakovaně volala Policii ČR a činila různá oznámení, a rovněž telefonovala zaměstnavateli poškozeného **K** ■■■ ■■■ – společnosti ■■■ ■■■ že poškozený je kriminálník, má epilepsii, léčí se na psychiatrii a nevlastní řidičský průkaz, přičemž obviněná trpí smíšenou poruchou osobnosti s výraznými rysy paranoidní, závislé a histriónské poruchy osobnosti, a poškozený se léčil na neurologii, a výše uvedené jednání obžalované ho stresovalo tak, že si od lékaře nechal předepsat léky na uklidnění,
2. v období od 15. 11. 2016 do 23. 2. 2017 v Táboře i jinde soustavně obtěžovala **K** ■■■ ■■■ nar. ■■■ ■■■ a to zejména zasíláním nevyžádaných SMS zpráv a voláním na její mobilní telefon, jejichž obsahem byly mj. požadavky, aby vzala manželovi obviněné – poškozenému **K** ■■■ ■■■ automobil (tov. zn. ■■■ ■■■ který poškozená **K** ■■■ ■■■ pořídila, aby jej poškozený **K** ■■■ ■■■ mohl užívat), aby se s poškozeným **K** ■■■ ■■■ „netahala“ a dala od něj ruce pryč, aby jí s poškozeným **K** ■■■ ■■■ vrátili peníze, urážky její osoby i poškozeného **K** ■■■ ■■■ výčitky a výhrůžky, že ji zničí, zlikviduje, počká si na ni, zničí jí auto, zavolá jejímu šéfovi, že zůstane sama, i bez matky, že ji udá pro ublížení na zdraví, že si ji celá rodina podá, dále kletby a přání smrti jí a její matce, a dále elektronickou poštou a telefonicky kontaktovala zaměstnavatele poškozené **K** ■■■ ■■■ – společnost ■■■ ■■■ a.s., a stěžovala si na ni, že zmanipulovala jejího těžce nemocného manžela, přebrala jí ho, obtěžuje ho, vyhrožuje mu, a jí (obžalované) nadává, přičemž obviněná zároveň vyhrožovala, že nebudou-li její stížnosti na poškozenou **K** ■■■ ■■■ řešit, obrátí se na Asociaci cestovních kanceláří a agentur a další orgány, přičemž obviněná trpí smíšenou poruchou osobnosti s výraznými rysy paranoidní, závislé a histriónské poruchy osobnosti, a poškozená je epileptička, měla by být v klidu, a výše uvedené jednání obžalované jí stresovalo tak, že se psychicky zhroutila, její zdravotní stav se zhoršil, bojí se chodit do zaměstnání a obává se o svůj život i o svou matku,

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Kuchařová.

v čemž jsou obžalobou státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Táboře ze dne 28. 6. 2017, sp. zn. ZT 45/2017, spatřovány dva přečiny nebezpečné pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. a), c) trestního zákoníku.

Odůvodnění:

Usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře ze dne 13. 12. 2017, č. j. 14 To 283/2017-239, bylo podmíněně zastaveno trestní stíhání obviněné F. M. pro dva přečiny nebezpečné pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. a), c) trestního zákoníku. Citovaným usnesením byla jmenované stanovená zkušební doba v trvání osmnácti měsíců. Usnesení nabylo právní moci dne 13. 12. 2017, zkušební doba tedy trvá do 13. 6. 2019.

Ze spisového materiálu bylo zjištěno, že obviněná opakovaně porušila během zkušební doby pravidla vedení řádného života, neboť byla znovu a celkem šestkrát projednávána pro spáchání přestupků, které se svým charakterem velmi blíží projednávané trestné činnosti (obtěžování poškozených M. a I., v jednom případě pak již byla i uznána vinnou ze spáchání přestupku ublížení na cti rozhodnutím Městského úřadu v Táboře ze dne 13. 6. 2018, sp. zn. P 443/2018, jehož se dopustila od 26. 11. 2017 do 1. 1. 2018 vůči M. K. verbálním urážením jmenovaného a nepravdivým osočením z mimomanželském vztahu k R. K. vznesením vůči manželce jmenovaného na jejím pracovišti, za což jí byla uložena pokuta 2.000 Kč, přičemž z příslušného přestupkového spisu vyplývá, že celý konflikt mezi obviněnou a jmenovaným vznikl jen kvůli tomu, že odmítl obviněné sdělit aktuální telefonní číslo K. M. S ohledem na důkazy založené ve spisu a celkový kontext případu je tak třeba konstatovat, že se obviněná nedokázala během zkušební doby podmíněně zastaveného vyvarovat přesně toho druhu jednání, které vedlo k jejímu trestnímu stíhání a odsouzení rozsudkem nalézacího soudu, naopak zjevně a v podstatě nepřerušeně pokračuje v patologických projevech zášti a nenávisti vůči bývalému manželovi, která se přelévá i na jeho široké okolí a v jejich vzájemném konfliktu nezúčastněné osoby.

Podle § 308 odst. 1 trestního řádu, jestliže obviněný v průběhu zkušební doby vedl řádný život, splnil povinnost nahradit způsobenou škodu, vydat bezdůvodné obohacení nebo jinou povinnost, k jejímuž splnění se zavázal, a vyhověl i dalším uloženým omezením, rozhodne soud a v přípravném řízení státní zástupce, že se osvědčil. Jinak rozhodne, a to případně i během zkušební doby, že se neosvědčil a že se v trestním stíhání pokračuje.

S ohledem na výše uvedené je třeba konstatovat, že obviněná svým jednáním zavedla příčinu k pokračování v trestním řízení, jež bylo původně podmíněně zastaveno, neboť ve zkušební době nevedla řádný život. Z jednání obviněné je tak zřejmé, že dobrodiní poskytnuté soudem nevyužila, naopak prokázala značnou absenci respektu nejen k rozhodnutím soudu, ale i k právnímu řádu, a proto je na místě pokračovat v jejím trestním stíhání.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat stížnost do tří dnů ode dne jeho oznámení, a to ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích cestou Okresního soudu v Táboře.

Právo podat stížnost přísluší obviněnému, poškozenému a státnímu zástupci.

Stížnost má odkladný účinek.

Tábor 13. září 2018

Mgr. Ondřej Kubů v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Kuchařová.

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 05.10.2018. Připojení doložky provedla Markéta Kuchařová dne 28.11.2018.

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Táboře rozhodl předsedou senátu Mgr. Ondřejem Kubů jako samosoudcem v hlavním líčení konaném dne 8. 2. 2019 v Táboře **takto:**

Obžalovaná

F ■■■ M ■■■ rozená ■■■ narozená ■■■ v Kladně, invalidní důchodkyně, trvale bytem ■■■

uznává se vinnou, že

1. v období od přesně nezjištěného dne v **prosinci 2016** do **23. 2. 2017** v Táboře i jinde, poté, co jí manžel K ■■■ M ■■■ nar. ■■■ oznámil, že s ní již nebude žít ve společné domácnosti, a že se s ní chce rozvést, tohoto soustavně obtěžovala zejména zasláním nevyžádaných SMS zpráv a voláním na jeho mobilní telefon, jejichž obsahem byly mj. střídavě prosby, aby se k ní vrátil a nerozváděl se s ní, vulgární urážky, obviňování, požadavky, aby jí zaplatil peníze, které jí údajně dluží, výhrůžky sebevraždou, tím, že rozprodá nebo vyhodí či zničí jeho věci, včetně cestovního pasu a rybářského lístku, že ho dostane do kriminálu a do blázince, že na něj pošle vymahače a exekutory, že mu nedá pokoj, že zažije peklo, že na Policii ČR oznámí, že jí napadal, vyhrožoval, okradl, řídil motorové vozidlo pod vlivem alkoholu, a že osahával nezletilou vnučku, a že na to má svědky a důkazy, načež na něj skutečně opakovaně volala Policii ČR a činila různá oznámení, a rovněž telefonovala zaměstnavateli poškozeného K ■■■ M ■■■ - společnosti ■■■ s.r.o., že poškozený je kriminálník, má epilepsii, léčí se na psychiatrii a nevlastní řidičský průkaz, přičemž obžalovaná trpí smíšenou poruchou osobnosti s výraznými rysy paranoidní, závislé a histrionské poruchy osobnosti, a poškozený se léčil na neurologii, a výše uvedené jednání obžalované ho stresovalo tak, že si od lékaře nechal předepsat léky na uklidnění,
2. v období od **15. 11. 2016** do **23. 2. 2017** v Táboře i jinde soustavně obtěžovala K ■■■ D ■■■ nar. ■■■ a to zejména zasláním nevyžádaných SMS zpráv a voláním na její mobilní telefon, jejichž obsahem byly mj. požadavky, aby vzala manželovi obžalované –

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Kuchařová.

poškozenému K. M. automobil (tov. zn. [redacted] který poškozená K. D. pořídila, aby jej poškozený K. M. mohl užívat), aby se s poškozeným K. M. „netahala“ a dala od něj ruce pryč, aby jí s poškozeným K. M. vrátili peníze, urážky její osoby i poškozeného K. M. výčitky a výhrůžky, že ji zničí, zlikviduje, počká si na ni, zničí jí auto, zavolá jejímu šéfovi, že zůstane sama, i bez matky, že ji udá pro ublížení na zdraví, že si ji celá rodina podá, dále kletby a přání smrti jí a její matce, a dále elektronickou poštou a telefonicky kontaktovala zaměstnavatele poškozené K. D. – společnost [redacted] a stěžovala si na ni, že zmanipulovala jejího těžce nemocného manžela, přebrala jí ho, obtěžuje ho, vyhrožuje mu, a jí (obžalované) nadává, přičemž obžalovaná zároveň vyhrožovala, že nebudou-li její stížnosti na poškozenou K. D. řešit, obrátí se na Asociaci cestovních kanceláří a agentur a další orgány, přičemž obžalovaná trpí smíšenou poruchou osobnosti s výraznými rysy paranoidní, závislé a histrionské poruchy osobnosti, a poškozená je epileptička, měla by být v klidu, a výše uvedené jednání obžalované jí stresovalo tak, že se psychicky zhroutila, její zdravotní stav se zhoršil, bojí se chodit do zaměstnání a obává se o svůj život i o svou matku,

tedy

pod bodem 1.

jiného dlouhodobě pronásledovala tím, že mu vyhrožovala jinou újmu, vytrvale jej prostřednictvím prostředků elektronických komunikací kontaktovala, a toto jednání bylo způsobilé vzbudit v něm důvodnou obavu o jeho život a zdraví,

pod bodem 2.

jiného dlouhodobě pronásledovala tím, že mu vyhrožovala jinou újmu, vytrvale jej prostřednictvím prostředků elektronických komunikací kontaktovala, a toto jednání bylo způsobilé vzbudit v něm důvodnou obavu o jeho život a zdraví a o život a zdraví osob jemu blízkých,

čímž spáchala

pod bodem 1.

přečin nebezpečné pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. a), c) trestního zákoníku,

pod bodem 2.

přečin nebezpečné pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. a), c) trestního zákoníku,

a za to se odsuzuje

podle § 354 odst. 1 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k **úhrnnému trestu odnětí svobody v délce 6 (šest) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se obžalované výkon uloženého trestu **podmíněně odkládá na zkušební dobu v délce 24 (dvacet čtyři) měsíců.**

Odůvodnění:

I. Dosavadní průběh řízení

1. V předmětné věci podepsaný soud znovu rozhodoval po zrušení předchozího rozsudku rozhodnutím odvolacího soudu.
2. Rozsudkem Okresního soudu v Táboře ze dne 16. 10. 2017, č. j. 6 T 68/2017 – 209, byla obžalovaná uznána vinnou dvěma přečiny nebezpečného pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. a), c) trestního zákoníku, a pro tyto odsouzena podle § 354 odst. 1 trestního zákoníku za

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Kuchařová.

užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v délce čtyř měsíců, jehož výkon jí byl podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání dvaceti měsíců.

3. Usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře ze dne 13. 12. 2017, č. j. 14 To 283/2017-239, byl výše citovaný rozsudek v celém rozsahu zrušen a odvolací soud trestní stížnosti obžalované podmíněně zastavil na zkušební dobu 18 měsíců. Konec zkušební doby tedy připadal na 13. 6. 2019.
4. Usnesením Okresního soudu v Táboře ze dne 13. 9. 2018, č. j. 6 T 68/2017-270, bylo s ohledem na chování obžalované ve zkušební době ještě před jejím koncem rozhodnuto o tom, že v trestním stížnosti obžalované se pokračuje.
5. Nalézací soud s ohledem na práve uvedené a s přihlédnutím k zachování obsazení senátu podrobně rekapituloval podle § 219 odst. 3 trestního řádu dosavadní obsah jednání. V dalším hlavním líčení považoval za nutné provádět ve věci další dokazování zejména listinami týkající se odvolacího řízení a aktuálními zprávami k osobě obžalované.
6. Dokazováním v hlavním líčení pak byl zjištěn skutkový stav tak, jak je popsán ve výrokové části tohoto rozsudku.

II. Důkazní situace

7. Skutkový stav byl zjištěn z výslechu obžalované, dále z výslechu poškozených K M a K D z výslechu znalkyně MUDr. Řihové, z úředního záznamu o podaném vysvětlení V I a z četných listinných důkazů, z nichž do popředí vystupují smlouva o bezúplatném užívání vozidla, záznam o dechové zkoušce poškozeného M kopie SMS a výpis telefonátů, výpis z exekucí vedených u Okresního soudu v Táboře proti poškozenému M usnesení Policie ČR, Územního odboru Tábor, Služby kriminální policie a vyšetřování ze dne 23. 3. 2009 č. j. ORTA-2178/TC-2008-71, výpis z účtu, kopie zpráv a záznamů z telefonu kopie obrazovky z internetové banky, kopie emailové komunikace, listiny týkající se různých oznámení obžalované na poškozeného K M elektronická komunikace s K D protokol o veřejném zasedání před odvolacím soudem a usnesení o podmíněném zastavení trestního stížnosti a jeho pokračování. Přehrány byly v hlavním líčení jako důležité důkazy i zvukové záznamy telefonátů obžalované s poškozeným. Neopominutelné jsou rovněž osobní výkazy obžalované, včetně zpráv Policie ČR, opisů evidence přestupků a rejstříku trestů a zpráv a usnesení Městského úřadu Tábor.
8. Pro úplnost soud dodává již na tomto místě, že zamítl návrh obhajoby na provedení dalších důkazů výslechy svědků Mgr. H K V I a F N neboť tyto považuje s přihlédnutím k výše popsanému rozsahu dokazování a jeho jednoznačným závěrům již za nadbytečné.
9. Soud po zhodnocení provedených důkazů dospěl k závěru, že má k dispozici dostatečný důkazní materiál, který mu dovoluje ve věci rozhodnout.

III. Skutková zjištění

10. Již na úvod soud předestírá, že výpovědi všech tří hlavních „aktérů“ projednávaných skutků jsou velice rozsáhlé, podrobné a také že signifikantním znakem všech výpovědí je jistá sebestřednost vypovídající osoby a detailní zaměření se na vlastní náhled na prožitý děj, kdy v řadě případů je patrná určitá snaha po zveličení závažnosti jednání poškozených, případně obžalované. Ve vztahu k poškozeným soud nepochybuje, že jednání obžalované mělo do jejich života velmi negativní dopad, nicméně na straně druhé je zřejmé, že poškozený N se snaží své jednání a sám sebe představit v lepším světle a i ve výpovědi poškozené D jsou pasáže, zejména týkající se koupi automobilu, které nelze považovat za jednoznačně věrohodné.

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Kuchařová.

11. Obžalovaná se nicméně ke spáchání ve výroku popsaných skutků opakovaně, tedy i v řízení před odvolacím soudem, doznala. Uvedla však, že její jednání bylo toliko reakcí na předchozí chování obou poškozených k ní. Obžalovaná velmi rozsáhle popsala soužití s manželem, kdy do popředí vystupuje skutečnost, že jejich vztah byl konfliktní již od samého počátku. Obžalovaná se dokonce pokládá za oběť domácího násilí, násilnické chování poškozeného M. ■■■■■ příkládala nejprve abusu alkoholu, později vlivu poškozené D. ■■■■■ která měla jejího manžela svést, či alespoň ponoukat k útokům proti ní. Poškození jí měli vyhrožovat až zbavením svéprávnosti („dostanou ji do blázince“), poškozený M. ■■■■■ ji vulgárně urážel, dokonce napadal, ekonomicky na ní parazitoval (veškerý provoz domácnosti hradila ona, hradila i splátky za automobil). Obžalovaná mluví rovněž i o tom, že v současné době je v tíživé sociální situaci vlivem značných a neustále se objevujících dluhů jejího manžela. Velmi příznačným rysem její výpovědi je to, že obžalovaná neustále zdůrazňuje vlastní tíživou situaci i své výhradní úsilí o udržení vztahu a péči o domácnost.
12. Naproti tomu stojí výpovědi obou poškozených, kteří skutkový děj popisují značně odlišně od obžalované. Ani poškozený M. ■■■■■ ani poškozená D. ■■■■■ totiž nespatřují příčinu jednání obžalované ve svém předchozím jednání vůči ní, naopak zejména poškozená D. ■■■■■ uvádí, že se obžalované nejprve snažila vyjít vstříc, pomáhala jí.
13. Poškozená D. ■■■■■ spatřuje příčinu výše popsaného jednání v tom, že se nejprve snažila pomoci známým (zřídila poškozenému M. ■■■■■ účet, pomohla jim s koupí auta, resp. automobil sama zakoupila na splátky s tím, že jí to poškozený M. ■■■■■ bude splácet), avšak když obžalované odmítla vyhovět s tím, aby poškozenému M. ■■■■■ vzala auto, resp. nechtěla řešit soukromé problémy obžalované, tak situace začala gradovat – obžalovaná jí zasílala urážlivé SMS, opakovaně ji telefonovala, posléze kontaktovala i kolegy v práci, když jí pomlouvala, vinila ji z rozpadu vztahu s manželem, opakovaně telefonovala na bezplatnou linku, kdy poškozenou dehonestovala popisem jejího chování. Jednání poškozené a její výhrůžky se neustále stupňovaly, obžalovaná jí začala vyhrožovat zabitím, výhrůžky směřovaly i vůči její matce. Právě stále se stupňující agrese obžalované pak přiměla poškozenou celou věc oznámit policii. Ataky obžalované však pokračovaly i po oznámení věci orgánům policie a zcela ustaly až v dubnu 2017.
14. I poškozený M. ■■■■■ spatřuje důvod jednání obžalovaného v tom, že se s ní chtěl rozvést. V okamžiku, kdy obžalované tento svůj záměr sdělil, tato jej začala očerňovat u zaměstnavatele, obviňovala jej, že není schopný vykonávat své zaměstnání, vyhrožovala mu obviněními z rozličné trestné činnosti – nejúkorněji pocítí uje obvinění z pedofilního chování vůči své vnučce. Ostatně i jejich manželské soužití popisuje poškozený zcela odlišně, uvádí, že to byl on, kdo pečoval o společnou domácnost, poškozená zcela rezignovala, posléze právě ve vztahu s krátkým pobytem paní D. ■■■■■ u nich po operaci, což jí ale nabídla sama obžalovaná, začaly sílit projevy žárlivosti obžalované a tato obviňovala právě poškozenou D. ■■■■■ z rozpadu jejich manželství, byť žárlivá byla obžalovaná již předtím. V žalovaném období mu obžalovaná zasílala 30 SMS denně, měl i čtyřicet zmeškaných hovorů, když se jí nepodařilo mu dovolat, telefonovala jeho zaměstnavateli, ostatně i jeho zaměstnavateli vyhrožovala různými kontrolami.
15. Jak již soud naznačil výše, za nejméně pravděpodobnější považuje výpověď poškozené D. ■■■■■ byť i ona má v řadě případů tendence k určitému zjednodušení děje a důvody některého jejího chování (zejména její pomoc s koupí automobilu prakticky neznámým lidem, neboť s obžalovanou se měla setkat po devíti letech, poškozeného M. ■■■■■ neznala vůbec, jakož i předložená elektronická komunikace s obžalovanou) jsou přinejmenším zarážející, samotný popis skutku je věrohodný. Poškozená totiž ve shodě s dalším provedeným dokazováním popisuje gradaci jednání poškozené, stále vulgárnější obsah jejich urážek či stupňující se míru ohrožení, kterou postupem času popisovala.
16. Výpověď poškozeného M. ■■■■■ je, co se týče rozsahu jednání obžalované, i neustále hrubšího charakteru jejího jednání, rovněž věrohodná, nicméně ve vztahu k dalším částem jeho výpovědi,

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Kuchařová.

zejména ve vztahu k charakteru jejich soužití soud pochybuje, že poškozený vypovídal zcela objektivně. Naopak je zřejmé, že v jejich soužití se objevovaly konflikty již dříve, což je patrné např. z usnesení policejního orgánu, kterým bylo odloženo podezření ze spáchání trestného činu, jehož se měl dopustit právě poškozený M. [REDACTED]

17. Rovněž toliko částečně věrohodná je výpověď obžalované. Jakkoli se totiž obžalovaná doznala a v tomto bodě nelze, zejména s ohledem na rozsáhlé listinné důkazy pochybovat o pravdivosti tohoto tvrzení, v dalším popisu skutkových okolností je výpověď obžalované nevěrohodná. Její postoj k celé situaci je sice ovlivněn jejím zdravotním stavem, kdy ze závěrů znalkyně MUDr. Říhové je zřejmé, že tato trpí poruchou osobnosti, konkrétně závažnějším stupněm smíšené poruchy osobnosti s histriónskými, závislými a paranoidními rysy. Právě tato porucha pak do značné míry ovlivňuje chování obžalované, kdy tato není schopna reálného náhledu na situaci, naopak do této projektuje své subjektivní přesvědčení. Ostatně příležitost závěrů poškozené potvrzuje sama obžalovaná svou výpovědí v hlavním líčení, jejím signifikantním znakem je totiž skutečnost, že přestože soud projednává trestnou činnost obžalované, tato se neustále i v dalším hlavním líčení po pokračování původně podmíněně zastaveného trestního stíhání stylizuje do role oběti, snaží se marginalizovat svou odpovědnost za popsání jednání poukazováním na podle ní sobecké, mstivé či závadové jednání obou poškozených. O samotném skutku proto příliš nevypovídá, naopak obsáhle rozebírá příčiny a následky projednávaných skutků, které pocítovala ona sama. Sebestředný postoj obžalované názorně ilustruje obsah její omluvy poškozené D. [REDACTED] kdy sice na jednu stranu se této omlouvá, hned vzápětí jí však začne obviňovat z jejího špatného chování.
18. S ohledem na výše uvedené je tak zcela zřejmé, že nepostradatelnými pro objasnění skutkového stavu jsou listinné důkazy, zejména fotografická dokumentace záznamu volání a SMS zpráv, a záznam telefonátů poškozené. Z nich je pak bez jakýchkoli pochybností zřejmé, že obžalovaná, často velmi vulgárně, poškozeným vyhrožovala, či je opakovaně a velmi často kontaktovala. Významnými jsou také záznamy obsahu telefonátů, z nich je pak zřejmé, že obžalovaná velmi nevybíravě a vulgárně na poškozené útočila, jak přímo, tak zprostředkovaně, když je očerňovala před jejich zaměstnavateli, což dokládá nejen záznam hovorů z bezplatné linky Invia.cz, ale i z emailové korespondence.
19. O postoji obžalované a její snaze poškozeného M. [REDACTED] očernit vypovídají i četné úřední záznamy o zásazích policejních jednotek v jejich bydlišti. V řadě případů to byla právě obžalovaná, kdo hlídku přivolal, ale z popisu okolností zásahu je zřejmé, že to byla také obžalovaná, kdo se projevoval agresivněji, ať již její agrese měla formu přímého slovního napadání nejen manžela či zasahujících policistů, či se projevovala hysterickými záchvaty. Fabulací bylo také ono obvinění z pohlavního zneužívání vnučky, kterým poškozenému vyhrožovala, nejenže v hlavním líčení její sama poškozená relativizuje, ale vylučuje to i matka nezletilá a dcera obžalované V. [REDACTED] I. [REDACTED] která o vztahu své matky s otčímem odmítla vypovídat, ale uvedla, že s ohledem na závažnost situace vzala dceru preventivně k lékařce, která však neshledala žádných známek násilí, jen byla nezletilá ve stresu z konfliktu prarodičů, jehož byla svědkem.
20. Z provedení dokazování tak bez jakýchkoli pochybností zřejmé, že obžalovaná se dopustila ve výroku popsaného jednání. Koneckonců se k jeho spáchání doznala, nicméně i za situace, že by obžalované jeho spáchání popřela, má soud k dispozici dostatek důkazů, že dlouhodobě pronásledovala poškozené prostřednictvím výhrůžek (často zasílaných prostřednictvím prostředků elektronické komunikace) spočívajících ve ztrátě zaměstnání, podáním „trestního oznámení“ pro rozličnou trestnou činnost, zostouzela je, vulgárně urážela, atd.

IV. Právní posouzení

21. Po právním posouzení výše popsaného jednání soud uzavírá, že obžalovaná jím naplnila všechny znaky skutkové podstaty dvou přečinů nebezpečné pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. a),

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Kuchařová.

- c) trestního zákoníku, neboť jiného dlouhodobě pronásledovala tím, že mu vyhrožovala jinou újmou, vytrvale jej prostřednictvím prostředků elektronických komunikací kontaktovala, a toto jednání bylo způsobilé vzbudit v něm důvodnou obavu o jeho život a zdraví, resp. o jeho život a zdraví a o život a zdraví osob jemu blízkých v případě poškozené I. ■■■■■
22. K naplnění znaků skutkové podstaty soud jen doplňuje, že skutečnost, že obžalovaná oběma poškozeným opakovaně vyhrožovala, je nesporně prokázána. Znak dlouhodobosti jednání je pak dle soudu nepochybně naplněn, neboť obžalovaná takto napadala poškozené po dobu takřka tří měsíců, což při stupňující se intenzitě výhrůžek, bylo zcela jistě jimi vnímáno jako intenzivní příkoří. K intenzitě výhrůžek pak soud dodává, že dle komentářové literatury se jinou újmou ve smyslu písm. a) § 354 odst. 1 rozumí taková újma, která je svou intenzitou srovnatelná s ublížením na zdraví. Jedná se tedy o takový zásah do osobní sféry poškozeného, který ve svých důsledcích může mít poměrně značný dopad na jeho život. S ohledem na skutečnost, že obžalovaná mimo jiné vyhrožovala poškozenému M. ■■■■■ iniciací trestního stíhání pro širokou paletu trestných činů – od majetkových až po zločin pohlavního zneužívání, telefonovala jeho zaměstnavateli, přičemž její útoky mohly vést i ke ztrátě zaměstnání, je nepochybně, že definiční znaky jiné újmy jsou bezesporu naplněny. Ostatně i v případě druhé poškozené je zřejmé, že jednání obžalované mohlo mít rovněž za následek ztrátu zaměstnání, a v případě, že by realizovala výhrůžky, které se týkaly podání podnětu k zahájení úkonů trestního řízení, i trestní stíhání poškozené. Vedle toho nelze přehlédnout, že oba poškození mají v důsledku jednání obžalované zhoršené psychické zdraví, což se bezesporu projevuje i na kvalitě jejich života. Skutečnost, že poškozený M. ■■■■■ subjektivně nevnímal jednání obžalované jako nebezpečné, tedy že byl přesvědčen, že není schopna svoje výhrůžky realizovat a ublížit mu, nemá na trestnost jejího jednání vliv.
23. Jakkoli si soud uvědomuje, že i sama obžalovaná je osobou trpící duševní chorobou, která bezesporu ovlivnila její jednání, ze závěrů znalkyně MUDr. Říhové je nepochybně, že přičetnost obžalované v době spáchání ve výroku popsaného jednání byla zachována, neboť složka rozpoznávací byla sice podstatně snížena, nicméně stále zachována. Soud tak uzavírá, že jednání obžalované je jednáním úmyslným, a to ve formě úmyslu přímého podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.
24. Pro úplnost je pak třeba doplnit, že jakkoli otázku motivace jednání obžalované nelze přehlédnout, nelze ji ani přeceňovat, zejména s přihlédnutím k tomu, že soud na základě obžalovanou dosud předložených dokladů pochybuje, že byla obětí domácího násilí, či že poškozená I. ■■■■■ se podílela na eskalaci násilného jednání manžela vůči obžalované. Byť totiž soud připouští, že pro jednoznačný závěr o charakteru vztahu mezi poškozeným M. ■■■■■ a obžalovanou by bylo třeba provést podrobnější dokazování, které již ale přesahuje rámec dané trestní věci, je zřejmé, že vztah manželů M. ■■■■■ je více než čímkoli jiným konfliktním soužitím poznamenaným charakterovým vybavením obou manželů. Rozhodně však nelze přijmout tvrzení obhajoby, že výhradním agresorem v konfliktech v průběhu vztahu byl poškozený, naopak i jen z kusých informací o jejich manželství je zřejmé, že role oběti a útočníka se střídaly a již jen z tohoto důvodu nemůže jít o „domácí násilí“. Ostatně ani tato skutečnost, byť by jistě byla významnou polehčující okolností, by nemohla ničeho změnit na trestnosti nyní projednávaného jednání, neboť by ani s přihlédnutím k zásadě subsidiarity trestní represe nebyla schopna změnit charakter jednání obžalované. Ostatně i při plné akceptaci tohoto stěžejního argumentu obhajoby, nelze přehlédnout, že trvání a intenzita výhrůžek jsou jen stěží pouhou obranou proti předchozímu zlému nakládání s ní, naopak jsou jednoznačným „útokem“ na poškozené a jako takové je její jednání nutné posuzovat.

V. Druh a výměra trestu

25. O druhu a výměře trestu soud rozhodoval podle zásad uvedených v ustanovení § 39 trestního zákoníku a posoudil existenci polehčujících a přitěžujících okolností, jak je definuje ustanovení § 41 a § 42 trestního zákoníku a dospěl k následujícímu závěru.
26. Obžalované polehčuje její dosavadní bezúhonnost, neboť tato nebyla dosud projednávána pro žádnou trestnou činnost. Za situace, kdy jak bude níže rozvedeno, obžalovaná nemůže stále zohlednit důsledky svého jednání, již nemohl soud přijmout jako polehčující okolnost její doznání, neboť jak z kontextu její výpovědi, tak z jejího chování po nepravomocném odsouzení a následném podmíněném zastavení trestního stíhání je zcela nepochybné, že obžalovaná dosud odmítá převzít plnou zodpovědnost za své jednání a valnou část viny se neustále snaží přenést na své okolí, což již nelze svádět toliko na její zatížení poruchou osobnosti. Absence náhledu na zavadovost jednání a odmítnutí plné odpovědnosti za spáchané jednání je totiž překážkou zohlednění doznání jako polehčující okolnosti. Tento závěr podporují i nově zjištěné skutečnosti. Z doplněného spisového materiálu totiž bylo zjištěno, že obžalovaná opakovaně porušila během zkušební doby pravidla vedení řádného života, neboť byla znovu a celkem šestkrát projednávána pro spáchání přestupků, které se svým charakterem velmi blíží projednávané trestné činnosti (obtěžování poškozených M. [redacted] a L. [redacted] kteří však nikdy nedali souhlas s projednáním přestupku), v jednom případě pak již byla i uznána vinnou ze spáchání přestupku ublížení na cti rozhodnutím Městského úřadu v Táboře ze dne 13. 6. 2018, sp. zn. P 443/2018, jehož se dopustila od 26. 11. 2017 do 1. 1. 2018 vůči M. [redacted] K. [redacted] verbálními urážkami jmenovaného a nepravdivým osočením z mimomanželském vztahu k R. [redacted] K. [redacted] vzneseném vůči manželce jmenovaného na jejím pracovišti, za což jí byla uložena pokuta 2.000 Kč, přičemž z příslušného rozhodnutí vyplývá, že celý konflikt mezi obžalovanou a jmenovaným vznikl jen kvůli tomu, že odmítl obviněné sdělit aktuální telefonní číslo K. [redacted] M. [redacted] § ohledem na tyto důkazy a celkový kontext případu je tak třeba konstatovat, že míra nenapravitelnosti její osoby se zdá být v daném případě již neobvykle vysoká, neboť obžalovaná se nedokázala ani během zkušební doby podmíněně zastaveného vyvarovat přesně toho druhu jednání, které vedlo k jejímu trestnímu stíhání a odsouzení původním rozsudkem nalézacího soudu, naopak zjevně a v podstatě nepřerušeně pokračuje v patologických projevech záští a nenávisti vůči bývalému manželovi, která se opět přelévá i na jeho široké okolí a v jejich vzájemném konfliktu nezúčastněné osoby. Obžalované přitěžuje to, že spáchala dva přečiny a že její jednání mělo značný dopad zejména na zdraví poškozené D. [redacted]
27. Přes jisté pochyby soudu o tom, zda je obžalovaná schopna skutečně napravit své jednání toliko hrozbou represivního trestu, s přihlédnutím k její bezúhonnosti je ještě možné dovodit, že jí lze poskytnout poslední šanci k prokázání svého polepšení uložením výchovného trestu. Z palety výchovných trestů pak zvolil ten nejpřísnější, jednak proto, že peněžitý trest a trest obecně prospěšných prací jsou vyloučeny objektivním zdravotním stavem a sociální situací poškozené a jednak proto, že je nezbytné na poškozenou působit velmi důrazně. Obžalovaná si totiž musí uvědomit, že je výhradně její zodpovědností přistoupit k léčbě jejích psychických problémů a tím předejít opakování projednávaného jednání. Že si byla vědoma vážnosti svého psychického stavu, neutěšeného psychického zdraví vyplývá z četných lékařských zpráv, které byly podkladem pro zpracování znaleckého posudku a v nichž již jsou zachyceny některé projevy osobnostní poruchy obžalované. Nelze totiž připustit, aby takto destruktivní chování bylo adekvátním řešením partnerských problémů a krizí, je tak nyní pouze na obžalované, jak se ke své situaci postaví a jaká přijme opatření k nápravě. Právě potřeba sledovat chování obžalované po delší dobu tak byla významnou skutečností, která ovlivnila volbu druhu trestu, tedy trestu odnětí svobody s podmíněným odkladem jeho výkonu na zkušební dobu. K samotné výměře uložené trestu pak soud dodává, že s ohledem na skutečnost, že v daném případě ukládal úhrnný trest, tedy za dva přečiny, a to za situace, kdy aktuální zprávy podávají o osobě obžalované ještě negativnější obraz než při předchozím rozhodování, pokládá trest v polovině zákonné výměry za zcela přiléhavý.

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Kuchařová.

V délce zkušební doby se pak projevila již zmiňovaná potřeba sledovat chování obžalované po delší dobu, aby bylo možné uzavřít, že výchovný trest byl skutečně dostatečným k její nápravě, přičemž drobné navýšení délky zkušební doby oproti rozhodnutí předchozímu koreluje s navýšením uloženého trestu odnětí svobody.

28. Závěrem je třeba obžalovanou velmi důrazně upozornit, že je nyní opravdu již velmi namístě pečlivě zvažovat veškeré důsledky svého chování a výrazně jej regulovat tak, aby se obžalovaná důsledně vyvarovala dalšího porušování zákonných předpisů, byť i jednáním přestupkového charakteru. V opačném případě totiž obžalované hrozí naprosto reálné a vysoké riziko přeměny uloženého trestu na nepodmíněný trest odnětí svobody.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je **přípustné odvolání do osmi dnů** od doručení opisu rozsudku prostřednictvím Okresního soudu v Táboře ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může ho napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda ho podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného. Právo podat odvolání nepřísluší tomu, kdo se ho výslovně vzdal.

Odvolání je nutno podat ve **třech** vyhotoveních.

Tábor 8. února 2019

Mgr. Ondřej Kubů v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Kuchařová.

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 16.05.2019. Připojení doložky provedla Petra Čabáková dne 19.06.2019.

USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře dne 16. 5. 2019 ve veřejném zasedání projednal odvolání, které obžalovaná

F. M. rozená [redacted] narozená [redacted] v Kladně, invalidní důchodkyně, trvale bytem [redacted]

podala proti rozsudku Okresního soudu v Táboře ze dne 8. 2. 2019 č. j. 6 T 68/2017-304, a rozhodl o něm

takto:

Podle § 256 trestního řádu se odvolání obžalované **zamítá**.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem Okresního soudu v Táboře ze dne 8. 2. 2019 č. j. 6 T 68/2017-304 byla obžalovaná F. M. uznána vinnou dvěma přechyby nebezpečné pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. a), c) trestního zákoníku a byla odsouzena podle § 354 odst. 1 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v délce 6 měsíců, jehož výkon byl podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v délce 24 měsíců.
2. Obžalovaná prostřednictvím obhájce napadla označený rozsudek odvoláním směřovaným proti výroku o trestu. V jeho odůvodnění uvádí, že se ke spáchání skutků popsaných v obžalobě opakovaně v průběhu trestního řízení doznala a svého jednání lituje. Soud prvního stupně se však důsledně nevypořádal s jejími tvrzeními o motivaci, která ji k popisovanému jednání vedla. Obžalovaná v průběhu hlavního líčení navrhla doplnit dokazování o výpovědi svědků, kteří byli seznámeni s poměry panujícími v době manželství obžalované a poškozeného K. M. Manželství bylo v závěru nefunkční, poškozený obžalovanou fyzicky napadal a dokonce vyhrožoval její vnučce. Poškozený M. i druhá poškozená, K. D. v průběhu trestního řízení opakovaně lhali, zapírali svůj milenecký poměr. Obžalovaná popisovala, jakým způsobem se poškození k ní chovali, tito se jí opakovaně vysmívali, ponižovali ji a vyhrožovali jí. Větitelé poškozeného začali navštěvovat i obžalovanou a požadovali po ní úhradu jeho dluhů. Všechny tyto skutečnosti se negativně projevovaly na psychickém i fyzickém zdraví obžalované, až se obžalovaná pod jejich tlakem uchýlila k jednání, jež se může jevit jako nepřiměřené. Nepochybně k tomu přispěl i pocit zrady, který v ní vyvolali oba poškození, jež obžalovaná považovala za své nejbližší. Nalézací soud ve výroku o trestu nereflaktoval, že poškození měli na jednání obžalované převažující podíl, neboť ji dlouhodobě ponižovali a ubližovali svým vztahem, a že na obžalovanou rovněž dolehl stres z finančních problémů, v nichž se neocitla vlastní vinou. Obžalovaná, která byla psychicky zlomená a v bezvýchodné situaci, se uchýlila ke kontaktu s poškozenými a chtěla s nimi řešit záležitosti týkající se dluhů poškozeného a společného jmění z již zaniklého manželství. Okresní soud také nezohlednil, že dle vyjádření samotného

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavla Mikšů

poškozeného v něm jednání obžalované nevzbudilo obavu o život či zdraví, či život a zdraví jemu blízkých osob, a že jednáním obžalované nevznikla žádná škoda. Pokud se obžalovaná k popisovanému jednání doznala, upřímně jeho spáchání litovala, spáchala jej pod vlivem tíživých osobních poměrů, které si sama nezpůsobila, a je dosud osobou bezúhonnou, je zřejmé, že uložený trest je nepřiměřeně přísný. Závěrem obžalovaná navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek ve výroku o trestu zrušil a nově o něm sám rozhodl, případně aby věc vrátil soudu prvního stupně. Současně se domáhala, aby dokazování bylo doplněno o výslech svědků, jejichž výslech již dříve navrhovala a jimiž jsou Mgr. F. [redacted] sociální pracovnice intervenčního centra [redacted] V. [redacted] I. [redacted] dcera obžalované, F. [redacted] M. [redacted] bývalý kolega poškozeného M. [redacted] a Ing. V. [redacted] K. [redacted] který je jednatelem bývalého zaměstnavatele poškozeného M. [redacted] a měl by potvrdit existenci intimního vztahu mezi poškozenými.

3. Ve veřejném zasedání před odvolacím soudem obhájkyň obžalované odkázala na písemné vyhotovení podaného odvolání a uvedla, že pro odvolací řízení navrhuje provedení důkazů v něm specifikovaných.
4. Státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře uvedla, že v daném případě se jedná již o druhé rozhodnutí okresního soudu v této věci. Na základě prvního podaného odvolání krajský soud podmíněně zastavil trestní stíhání obžalovaného, avšak tato se ve zkušební době neosvědčila, proto okresní soud rozhodl o pokračování v trestním stíhání. Ačkoli je v odvolání obžalované navrženo doplnění dokazování, jehož výsledky by se mohly dotýkat výroku o vině, toto směřuje do výroku o trestu. Vzhledem k tomu, jakým způsobem nalézací soud odůvodnil výrok o trestu, nelze jeho rozhodnutí považovat za nezákonné, neboť trest byl vyměřen v zákonném rámci, jako úhrnný za dva trestné činy a jde o trest výchovného charakteru, který nelze považovat za nepřiměřený. Nalézacímu soudu tudíž nelze ničeho vytknout. Závěrem navrhl, aby odvolací soud, aniž by doplňoval dokazování, odvolání obžalované jako nedůvodné zamítl.
5. Obhájkyň obžalované závěrem uvedla, že uložený trest je nepřiměřeně přísný a neodráží všechny skutečnosti, které vyplynuly z dokazování. Okresnímu soudu vytkla, že zamítl důkazní návrhy obžalované, jimiž by se mohla účinně obhajovat. Znovu poté poukázala na okolnosti, za nichž se obžalovaná trestné činnosti dopustila. Závěrem učinila stejný návrh jako v písemně podaném odvolání.
6. Obžalovaná v rámci závěrečného vyjádření popisovala příkoří, kterého se vůči ní dopouštěli poškození i jiné osoby a jež u ní vedlo ke vzniku zdravotních problémů a obecně k velmi tíživé osobní situaci, kterou se snažila řešit a proto poškozené také kontaktovala.
7. Krajský soud z titulu odvolání podaného obžalovanou podle § 254 odst. 1 trestního řádu přezkoumal napadený rozsudek v rozsahu podaného odvolání, tedy ve výroku o trestu, přezkumu podrobil i správnost postupu řízení, které rozsudku předcházelo. Dospěl poté k následujícím závěrům.
8. V řízení, které předcházelo napadenému rozsudku, krajský soud neshledal žádné vady. Krajský soud připomíná, že v této věci Okresní soud v Táboře již jednou rozhodl odsuzujícím rozsudkem, proti němuž obžalovaná podala odvolání a Krajský soud v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře usnesením ze dne 13. 12. 2007 č. j. 14 To 283/2017-239 trestní stíhání obžalované podle § 307 odst. 1 trestního řádu podmíněně zastavil a stanovil jí zkušební dobu v délce 18 měsíců. Na základě zpráv opatřených v průběhu zkušební doby Okresní soud v Táboře usnesením ze dne 13. 9. 2018 č. j. 6 T 68/2017-270 rozhodl o pokračování v trestním stíhání. V nařízeném hlavním líčení byly provedeny důkazy, které byly po podmíněném zastavení trestního stíhání Okresním soudem v Táboře opatřeny, a obžalované byla dána možnost se k provedeným důkazům vyjádřit. Obžalované byl ustanoven obhájce, který byl rovněž přítomen u hlavního líčení, tedy i jeho prostřednictvím mohla obžalovaná plně využít svých práv. Po

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavla Mikšů

vyhlášení napadeného rozsudku jí bylo dáno poučení o odvolání, jež je také součástí písemného vyhotovení rozsudku, které obžalované bylo zasláno do vlastních rukou.

9. Krajský soud se dále zabýval formální stránkou napadeného rozhodnutí a zjistil, že toto má všechny náležitosti rozsudku uvedené v § 120 a následujících trestního řádu a je také náležitě odůvodněno dle požadavků specifikovaných v § 125 odst. 1 trestního řádu.
10. Krajský soud neshledal žádné pochybení ve výroku o vině, který nebyl podaným odvoláním napadán, především pak vady, jež by měly vliv na správnost napadeného výroku o trestu. Z odůvodnění rozsudku vyplývá, že okresní soud velmi podrobně hodnotil všechny provedené důkazy, především pak výpovědi obžalované a obou poškozených. Po zhodnocení důkazů dospěl k závěru o vině obžalované a její jednání správně kvalifikoval jako dva přečiny nebezpečné pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. a), c) trestního zákoníku.
11. Po přezkumu odvoláním napadeného výroku o trestu krajský soud shledal, že uložený trest nelze považovat za nepřiměřený a nejsou tedy dány důvody pro zrušení výroku o trestu podle ustanovení § 258 odst. 1 písm. e) trestního řádu. Napadený výrok je v odůvodnění rozsudku velmi podrobně a srozumitelně odůvodněn; je patrné, že okresní soud při ukládání trestu pečlivě hodnotil všechna zákonná kritéria pro stanovení druhu a výměry trestu. Okresní soud s poukazem na zprávy opatřené v průběhu zkušební doby podmíněného zastavení trestního stíhání odůvodnil uložení úhrnného trestu odnětí svobody v délce 6 měsíců, tedy v polovině rozhodné trestní sazby, i stanovení zkušební doby v délce 2 let. S jeho úvahami se krajský soud plně ztotožňuje a v podrobnostech na ně může odkázat. V první řadě je nutno akcentovat, že obžalované byl uložen trest výchovného charakteru, což umožňovala v první řadě její dosavadní bezúhonnost a pokud, jak již zmíněno, byl trest ukládán jako úhrnný, tedy za více trestných činů, nelze jej považovat za nepřiměřeně přísný, jak je uvedeno v podaném odvolání. Je-li obžalovanou namítáno, že okresní soud při ukládání trestu nedostatečně zohlednil motivaci jejího jednání, nelze s tímto názorem souhlasit. Ačkoli se okresní soud při odůvodnění výroku o trestu o motivaci obžalované nezmiňuje, podrobně se jí zabývá v předchozích pasážích odůvodnění. Je tedy zřejmé, že motivaci jednání obžalované neshledal za polehčující okolnost, jež by výrazným způsobem měla ovlivnit výrok o trestu. S tímto postojem okresního soudu se krajský soud rovněž ztotožňuje. K tomu považuje za postačující pouze připomenout to, co vyplývá z obsahu trestního spisu. Obžalované se totiž předchozími rozhodnutími okresního i krajského soudu dostalo poučení, že její chování, pro něž je trestně stíhána, není akceptovatelné, byť je přesvědčena, že jí poškození způsobili příkoří. Přesto i poté, jak vyplývá z provedených důkazů, ve svém jednání neustala a dokonce se jeho cílem staly i další osoby. Za těchto okolností skutečně nebylo možno motiv jednání obžalované přijmout za polehčující okolnost svědčící v její prospěch. Z tohoto důvodu také nebylo možno považovat za účelné doplnění dokazování výsledkem dalších osob, které jako svědky navrhovala obžalovaná a které měly mimo jiné prokazovat, zda mezi poškozenými existoval bližší vztah a jakou měl konkrétní podobu. Okresní soud tedy postupoval správně, pokud tyto důkazy neprováděl, a neprováděl je ani krajský soud v rámci odvolacího řízení, neboť s ohledem na řečené nepovažoval provedení těchto důkazů za relevantní pro rozhodování o napadeném výroku o trestu.
12. Z nyní uvedených důvodů krajský soud dospěl k závěru, že odvolání obžalované není důvodné, a proto je postupem podle § 256 trestního řádu zamítl.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat do dvou měsíců od jeho doručení dovolání k Nejvyššímu soudu v Brně prostřednictvím soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni (§ 265c tr.ř., § 265e odst. 1 tr.ř.), a to ve trojím vyhotovení.

Dovolání mohou podat:

- a) nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoliv výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného,
- b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr.ř.).

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 tr.ř.).

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) nebo § 265b odst. 2, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 1, 2 tr.ř.).

Tábor 16. 5. 2019

Mgr. Zdeněk Pořízek v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavla Mikšů

Pavla Mikšů
Digitální podpis Pavla Mikšů
Datum: 2019.05.30 15:04:49 +02'00'

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 16.05.2019. Připojení doložky provedla Petra Čabáková dne 19.06.2019.